

10 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

DOŚC 1/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7743.

Kl. 52 b 13.

Witold Zieliński
(Warszawa, Polska).

Przenośny warsztat do ręcznego haftowania.

Zgłoszono 11 marca 1926 r.
Udzielono 18 czerwca 1927 r.

Wynalazek ma za przedmiot budowę przenośnego warsztatu do ręcznego haftowania. Jego celem jest zastąpienie zmudnego i ujemnego dla zdrowia, dotychczas praktykowanego sposobu przytrzymywania bębenka przy haftowaniu, polegającego na przyciskaniu tegoż piersiami do stołu.

Warsztat składa się ze statywu, urządzenia do zakładania bębenka do haftowania oraz pudełka. Urządzenie to wraz z bębenkiem daje się przesuwąć wzdłuż drążka statywu i może być przytrzymywane na każdej dowolnej wysokości drążka zależnie od wzrostu i pozycji pracującej osoby. Dla zakańczania nitek, sprawdzania wykonywanej roboty, prucia i tym podobnych czynności można bębenek bez zdejmowania obracać około poziomej osi na jego obwodzie. Osadzone na statywie pudełko

daje się przesuwąć wzdłuż drążka statywu i służy do pomieszczania przyborów potrzebnych do haftowania: nici, igieł, nożyczek i t. d. Poza tem dla wykorzystania lepszego oświetlenia, wygodniejszej pozycji i t. d. warsztat, jako bardzo lekki, daje się przenosić z łatwością z miejsca na miejsce.

Fig. 1 przedstawia w perspektywie widok złożonego warsztatu (bez bębenka), składającego się ze statywu 1, urządzenia do zakładania bębenka 2 i pudełka 3; fig. 2 przedstawia urządzenie 2 w rzucie poziomym, fig. 3 wskazuje jego widok z boku i fig. 4 wskazuje rzut pionowy tegoż urządzenia (bez oprawki).

Urządzenie 2 jest umieszczone na statywie za pośrednictwem oprawki 4, obejmującej drążek statywu i przesuwanej wraz

z urządzeniem wzdłuż tego drążka. Zapomocą śruby 5 zakończonej krążkiem 6 urządzenie może być przytrzymane na każdej wysokości drążka. Do oprawki 4 przynitowana jest tarcza 7, na której obraca się częściowo w nią wpuszczona tarcza 8. Obie te tarcze są osadzone na wspólnej osi 9. Koniec 10 osi 9, na którym mieści się tarcza 8, jest zanitowany na płasko, drugi zaś koniec poza tarczą 7 zaopatrzony jest w zatyczkę 11. W ten sposób obie tarcze zabezpieczone są na osi od ewentualnego przesunięcia. Do tarczy 8 przynitowany jest uchwyt 12 dla umieszczenia bębena. Do podstawy uchwytu przynitowana jest nakładka 13 w formie łuku w celu pewniejszego przytrzymania bębena. Długość i forma nakładki są dostosowane do będących w użyciu średnic bębenków. Pewność umieszczenia bębena w uchwycie osiąga się przez sprężynę 14, przyciskaną do ściany bębena przez śrubę 15. Przez częściowe wykręcenie śruby 15 nacisk sprężyny 14 zostaje osłabiony, a wówczas bębenek, pozostając w uchwycie, daje się obracać na swym obwodzie. Uchwyt 12 posiada wygięcie 16, w celu łatwiejszego umieszczania pierścienia lub rzemienia, przytrzymującego na bębnie robotę. Do oprawki 4 przynitowane są dwie panewki 17, przez które przechodzi przesuwany wzdłuż swej osi sworzeń 18, zaopatrzony w sprężynę 19 i główkę 20. Tarcza 7 posiada jeden otwór 21, mieszczący się naprzeciw sworzni 18, a obracająca się na niej tarcza 8 zaopatrzona jest w dwa otwory 22 i 23, znajdujące się na przeciwległych końcach średnicy tarczy. Gdy sworzeń 18 jest przetknięty przez otwór 22, tarcza 8 zostaje unieruchomiona i bębenek znajduje się w położeniu poziomym dogodnym do pracy. Celem obrócenia bębena, należy wyciągnąć ruchomy sworzeń z tarczy 8, którą wówczas można dowolnie obracać około osi poziomej; przy pokręceniu jednak o 180° zostaje ona znów unieruchomiona, gdyż sworzeń 18 zapada w otwór

23, i bębenek znajduje się znów w położeniu poziomym lecz z odwrotnej strony, przyczem uwidacznia się lewa strona haftowanej materji. Oczywiście, tarcza 8 celem unieruchomienia jej przy mniejszych kątach pokręcenia może być zaopatrzona w większą ilość otworów.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przenośny warsztat do ręcznego haftowania, znamieny tem, że umieszczony na nim bębenek jest przesuwany wzdłuż drążka statywu i może być każdorazowo na dowolnej wysokości drążka przytrzymany.

2. Przenośny warsztat do ręcznego haftowania według zastrz. 1, znamieny tem, że bębenek w każdej z zajmowanych pozycji daje się dla czynności związanych z haftowaniem bez zdejmowania z uchwytu obracać około osi poziomej na swym obwodzie.

3. Przenośny warsztat do ręcznego haftowania według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że uchwyt dla bębena posiada wygięcie (16) dla wygodnego umieszczania w nim pierścienia lub rzemienia do przytrzymania roboty.

4. Przenośny warsztat do ręcznego haftowania według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że uchwyt do umieszczenia bębena zaopatrzony jest w nakładkę (13), łukowato wygiętą i tak dobraną, iż uchwyt ten nadaje się do bębenków różnych używanych średnic.

5. Przenośny warsztat do ręcznego haftowania według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że umieszczony bębenek jest przytrzymywany zapomocą sprężyny, przytwierdzonej do uchwytu.

Witold Zieliński.
Zastępcy: Inż. A. Wolfowicz
i Inż. M. Zmigryder,
rzecznicy patentowi

Fig. 1.

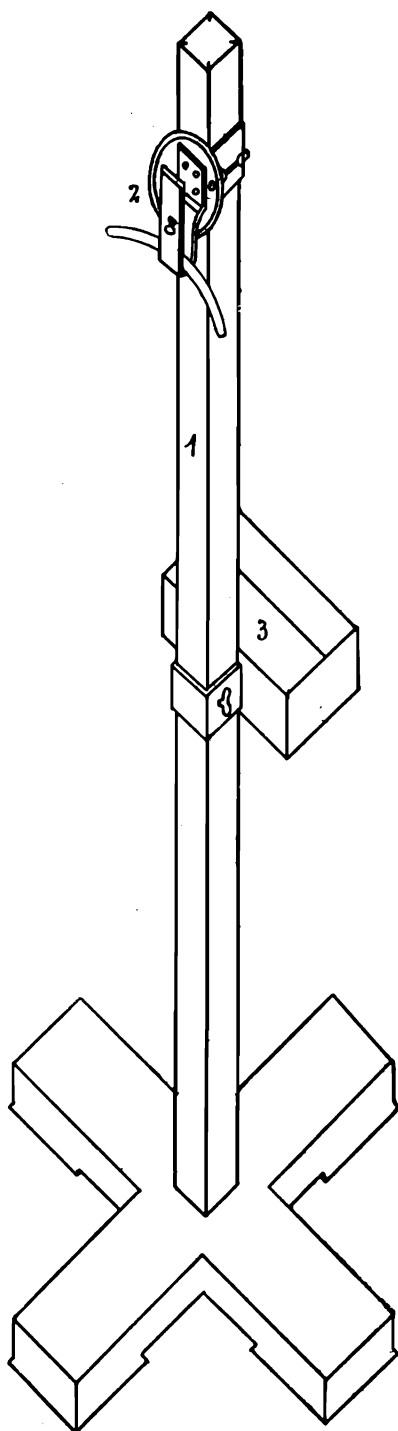

Fig. 2.

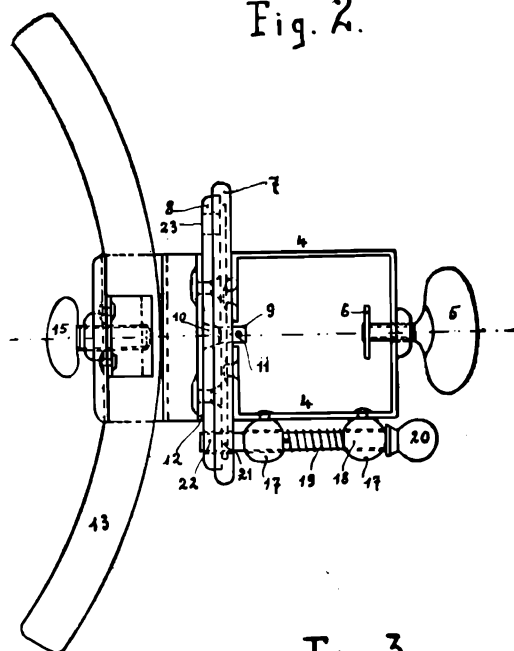

Fig. 3.

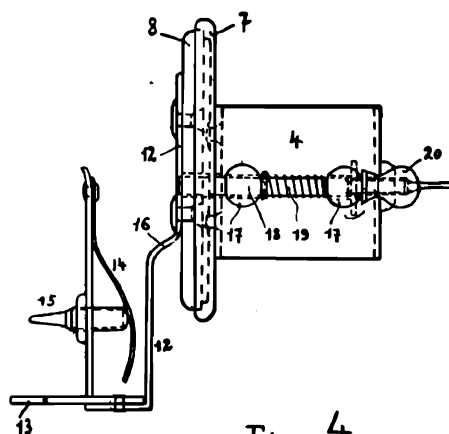

Fig. 4

